

WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI

PN.4131. 410 .2019

BRN
K. 2019.07.26

URZĄD MIASTA IŁAWY
W P Ł Y N E Ł O

2019 -07- 26

Rejestr ..... 5505/2019 ..... Zał. ....
Podpis ..... JHMj .....

Olsztyn, dnia 24 lipca 2019 r.

Urząd Miasta Iławy
W P Ł Y N E Ł O

Data ..... 29.07.2019 .....
Zał. ....
Podpis ..... BRN JHMj .....

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 91 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r., poz. 506), **stwierdzam nieważność** załącznika do uchwały Nr XI/105/2019 Rady Miejskiej w Iławie z dnia 24 czerwca 2019 r. w sprawie określenia wzoru wniosku o wypłatę dodatku energetycznego w części dotyczącej sformułowań:

- „oryginał dokumentu do wglądu”
- „Pouczony/na o odpowiedzialności karnej przewidzianej w art. 233 § 1 Kodeksu karnego o treści: ”Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy lat do 8”, poświadczam prawdziwość danych zawartych w powyższym wniosku.

UZASADNIENIE

W załączniku do uchwały o której mowa we wstępie, Rada Miejska w Iławie, powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym i art. 5d ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 ze zm.), określiła wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego.

Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 1 lipca 2019 r.

W ocenie organu nadzoru, przedmiotowa uchwała w części wskazanej w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego istotnie narusza prawo.

Zgodnie z art. 5c ust. 1 w zw. z art. 3 pkt 13c ustawy - Prawo energetyczne, odbiorcy wrażliwemu energii elektrycznej, czyli osobie, której przyznano dodatek mieszkaniowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 180, z późn. zm.), która jest stroną umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym i zamieszkuje w miejscu dostarczania energii elektrycznej, przysługuje zryczałtowany dodatek energetyczny. Wskazać również trzeba, że w myśl ustawy - Prawo energetyczne, rada gminy

wystąpiło miłem
do przewod. RM.

INSPEKTOR
mgr Jolanta Kultys

godk. 910
o godk. 955 MOPS

określa, w drodze uchwały, wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego. Natomiast stosownie do ust. 1 ww. art. 5d, dodatek energetyczny przyznaje wójt, burmistrz lub prezydent miasta, w drodze decyzji, na wniosek odbiorcy wrażliwego energii elektrycznej. Do wniosku dołącza się kopię umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej.

Działając na podstawie cytowanych przepisów, w załączniku do przedmiotowej uchwały, Rada Miejska postanowiła, że do wniosku należy dołączyć kopię umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartą z przedsiębiorcą energetycznym (oryginał dokumentu do wglądu). Tym samym, w cytowanym przepisie Rada Miejska zmodyfikowała obowiązek dołączenia do wniosku jedynie kopii umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej.

Podkreślić należy, że rada gminy nie może regulować ani modyfikować w uchwale tego, co jest już uregulowane w akcie wyższego rzędu, tak jak ma to miejsce w kwestionowanym przepisie. Uchwalając przepisy prawa miejscowego, rada gminy winna przestrzegać zasady przyzwoitej legislacji, a także przepisów Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), stanowiących, w myśl art. 87 ust. 1 Konstytucji RP, źródło powszechnie obowiązującego prawa. Organ stanowiący gminy, uchwalając akt prawa miejscowego, zobowiązany jest do uwzględniania przepisów § 118 i § 137 w zw. z § 143 załącznika do powołanego rozporządzenia. Stosownie do powołanych regulacji, w akcie wykonawczym nie powtarza się tego, co zostało wcześniej przez prawodawcę unormowane w przepisie powszechnie obowiązującym. Nie zamieszcza się także przepisów prawnych niezgodnych ze wskazanymi aktami normatywnymi, a więc przepisów modyfikujących ich treści. Naruszenie tego zakazu i wprowadzenie do uchwały przepisów ustawowych, powoduje rażące naruszenie prawa i skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności tych przepisów. Sprzeczne z prawem jest dokonywanie zmian w przepisach ustawowych i regulowanie niektórych kwestii, w sposób odmienny niż w ustawie. Oznacza to, że powszechnie obowiązujący porządek prawny narusza w stopniu istotnym nie tylko regulowanie przez radę gminy raz jeszcze tego, co zostało już uregulowane w źródle prawa powszechnie obowiązującego, lecz również modyfikowanie przepisu ustawowego przez akt wykonawczy niższego rzędu (wyrok WSA w Olsztynie z dnia 7 listopada 2017 r., sygn. akt II SA/Ol 722/17).

W końcowej części wzoru - załączniku do uchwały, Rada wprowadziła obowiązek poświadczenia prawdziwości danych zawartych we wniosku po pouczeniu

o odpowiedzialności karnej przewidzianej w art 233 § 1 Kodeksu karnego. Powyższe, w ocenie organu nadzoru, nie znajduje uzasadnienia w przepisach prawa. Zgodnie z art. 233 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1600 z późn. zm.), kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. W myśl § 1a ww. art. 233, jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższemu, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Warunkiem odpowiedzialności jest, aby przyjmujący zeznanie, działając w zakresie swoich uprawnień, uprzedził zeznającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie lub odebrał od niego przyrzeczenie (art. 233 § 2). Przepisy § 1-3 oraz 5 stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej (art. 233 § 6). W świetle art. 233 § 6 kodeksu karnego, przepisy o fałszywych zeznaniach stosuje się odpowiednio do fałszywych oświadczeń złożonych w postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, jeżeli przepis ustawowy dotyczący tego postępowania wyraźnie przewiduje odebranie oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej. W wyroku z dnia 18 maja 2009 r. sygn. akt IV KK 459/08 Sąd Najwyższy, stwierdził, iż "upoważnienie do uprzedzenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, o którym mowa w art. 233 § 6 k.k., musi wynikać z ustawy, na podstawie której prowadzone jest postępowanie, zatem takiego upoważnienia nie może kreować akt rangi podustawowej".

Stwierdzić trzeba, że przepisy ustawy - Prawo energetyczne, odnoszące się do przyznania dodatku energetycznego, nie przewidują obowiązku poświadczania przewidzianych uchwałą danych, pod rygorem odpowiedzialności karnej, a zatem Rada Miejska w Iławie, nie była uprawniona do stanowienia w tym zakresie.

Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięto, jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Otrzymuje:

- Przewodniczący Rady Miejskiej w Iławie,
- Burmistrz Iławy.

